

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967582032/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

- 2 Ord, som io tør igientages for den Høyes-
tes Domstoel.
Hvi skulde jeg altsaa imod mit Hiertes Over-
Beviisning nu smigre for Dem med idel
glade Udsigter, da De selv frievillig har paa-
taget Dem en af Livets største Besværliche-
der, en sygelig Kone. Taalmodighed heri
min Bedste Ven, er ikke nok, Lige saa lidet
den Heroismus, at viise Deres ganske
Siel ved denne haarde Prøve, denne Fore-
stilling avles af en opbragt Iudbildningskraft
og grændser ved Sværmerie; der slappe
Siele Ævnerne, naar de synke ned i deres
naturlige Tilstand.
Fornuften, min elskede I- kan allene
understøtte dem, og vil De troe en ærlig
Vens Erfarenhed, saa Lad den holde dem
fra at klynke og kiele for meget for
hende. Det skader meere end det gavner
man finder det saa sødt at Blive Beklaget
at man idelig søger at op vække Medynk
ved sine Lidelser, at Tanken idelig hæftes
paa vort Onde. Viis Deres varme Deel-
tagelse ved at skaffe hende alle muelige
Hielpemidler, men søg ved en Mandig
Kiekhed og Opmuntring at vende Opmerk-
somheden til noget andet.
Far vel for denne Gang min elskede
og ærede Ven, dersom de oprørte Sand-
sers Brusen ikke ganske døver Hiertets
Stemme, saa Lad det minde om hende
der Lever og dør Deres redelige og troe-
faste Veninde D-